THAI SCP NETWORK NEWSLETTER

SCP THAI SCP NETWORK
www.thaiscp.net

Vol 4, Issue 3: May - June 2024

สาระจดหมายข่าว

- SCP TALKS: ขยะอาหาร เรื่องของเรา วาระของโลก
- โครงการ “การประเมินปริมาณก๊าซเรือนกระจกของระบบเกษตรกรรมเชิงพื้นที่กรณีศึกษา อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่”
- SCP ACTIVITIES
- EVENT ประจำเดือน กันยายน 2567

บทบรรณาธิการ

ดร.พีรพร พละพลีวัลย์ เลขาธิการ Thai SCP Network

เป้าหมายการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนของภาคเกษตรและอาหารเป็นความท้าทายของประชาคมโลกอย่างแท้จริง ปัจจุบันการผลิตอาหาร เป็นปัจจัยพื้นฐานของการบริโภคที่ได้รับผลกระทบจากภาคเกษตรในยุคของภาวะโลกเดือดอย่างต่อเนื่อง โดยภาคเกษตรและอาหารคือการผลิตและการบริโภคแรกของมนุษย์ มาตั้งแต่ก่อนปฏิวัติอุตสาหกรรม ดังนั้นความไม่ยั่งยืนของการผลิตและการบริโภคในภาคเกษตรและอาหาร จึงมีปัจจัยเงื่อนไขของวัฒนธรรม ความเชื่อภูมิปัญญาของประชาชนในแต่ละพื้นที่ การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของภาคเกษตรและอาหาร เป็นหนึ่งในวาระโลก จดหมายข่าวฉบับนี้ ได้นำเสนอบทความ “ขยะอาหาร: เรื่องของเรา วาระของโลก” โดยคุณ เบญจมาศ โชติทอง กรรมการเครือข่ายฯ ทำให้เราทราบถึงสถานการณ์ความสูญเสียในขั้นตอนการบริโภคอาหาร โดยขยะอาหารเป็นสาเหตุหลักของการจัดการขยะในประเทศไทยที่มีการปนเปื้อนขยะอาหาร ขยะเปียก ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการขยะชุมชน และการรีไซเคิล

นอกจากนี้มีการนำเสนอเรื่อง การทำเกษตรยั่งยืน การปลูกข้าวโพดของไทย กิจกรรมการแก้ปัญหา ฝุ่น PM 2.5 ของเครือข่ายกลุ่มสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย โดยไม่รับซื้อข้าวโพดที่มีการเผาแปลง บทความเรื่อง “การประเมินปริมาณก๊าซเรือนกระจกของระบบเกษตรกรรมเชิงพื้นที่กรณีศึกษา อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่” โดย ดร. นงนุช พูลสวัสดิ์ เป็นงานศึกษาเปรียบเทียบการปล่อยก๊าซเรือนกระจกใน 2 พื้นที่ การเพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์แบบเชิงเดี่ยวกับแบบบูรณาการผสมผสาน ใช้กรอบการการประเมินความยั่งยืนของระบบอาหารและการเกษตร (Sustainability Assessment of Food and Agriculture System : SAFA) ของ FAO เป็นการส่งเสริมสังคมคาร์บอนต่ำผ่านการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ในนามคณะผู้จัดทำจดหมายข่าวขอขอบคุณผู้เขียนบทความทั้งสองท่านเป็นอย่างยิ่ง

THAI SCP NETWORK
NEWSLETTER
www.thaiscp.net
Vol 4, Issue 3: May - June 2024

SCP TALKS

ขยะอาหาร: เรื่องของเรา วาระของโลก

โดย ผอ.เบญจมาส โชติทอง สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย และ รองเลขาธิการเครือข่ายส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

Photo source: FAO

ย้อนรอยคำว่า "ขยะอาหาร"

การที่ประชาคมโลกยอมรับว่า "ขยะอาหาร" เป็นปัญหาสำคัญ และกำหนด เป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 12 (SDG 12) การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ที่มีเป้าหมายย่อยต้องการลดขยะอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งจากการค้าปลีกและการบริโภค ภายในปี พ.ศ. 2573 ทำให้คำว่า "ขยะอาหาร" ค่อย ๆ เข้ามาแทนที่คำว่า "ขยะเปียก" หรือการเรียกแบบเหมารวมว่าเป็น "ขยะอินทรีย์" ทำให้ช่วยเตือนให้นึกถึงทั้งเรื่องของขยะและเรื่องอาหาร โดยก่อนหน้านี้ มีกลุ่มนักวิชาการจากสวีเดน นำโดย Jenny Gustavsson นำเสนองานวิชาการเรื่อง Global Food Losses and Food Waste ในการประชุม Save Food Congress เมื่อปี พ.ศ. 2554 เพื่อสะท้อนภาพการสูญเสียจากการผลิตอาหารที่กระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร โดยต่อมาองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ หรือ FAO ได้จัดพิมพ์งานชิ้นนี้ในรูปแบบเอกสาร ซึ่งเป็นที่มาของข้อมูลที่ว่า ..มีการสูญเสียอาหาร ราว 1 ใน 3 ที่ผลิตขึ้นทั่วโลก ขณะที่มีผู้คนอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่มีอาหารเพียงพอ... จากจุดนั้นทำให้ขยะอาหารเป็นที่สนใจมากขึ้นตามลำดับ

มุมมองต่อ "ขยะอาหาร" ที่ต่างกัน

จากมุมมองของนักวิชาการในช่วงแรก ๆ ที่เห็นว่าการเกิดขยะอาหารเป็นการสูญเสียทรัพยากรที่มีคุณค่าทางโภชนาการ และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร ทุกวันนี้ มุมมองต่อขยะอาหารเปลี่ยนแปลงไป เมื่อขยะอาหารถูกมองเป็นตัวการหนึ่งในการเร่งปัญหาโลกร้อน จากการนำขยะอาหารไปสู่หลุมฝังกลบหรือกองทับถมกันจนแน่น เมื่อถูกย่อยสลายโดยจุลินทรีย์ที่เติบโตในสภาพไร้ออกซิเจน ทำเกิดก๊าซมีเทน (CH4) ที่มีคุณสมบัติดูดซับรังสีความร้อน สูงกว่าคาร์บอนไดออกไซด์ (CO2) เกือบ 30 เท่า หากเราจัดการขยะอาหารไม่ดี เท่ากับว่าได้มีส่วนก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนขึ้นขณะที่หน่วยงานท้องถิ่นซึ่งรับผิดชอบการจัดการขยะมูลฝอยส่วนใหญ่มีความกังวลต่อปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้น เพราะในขยะเหล่านั้นมีขยะอาหารรวมอยู่ด้วยราวครึ่งหนึ่ง เนื่องจากบ้านเรือน ตลาด ร้านอาหาร ร้านค้า ฯลฯ ไม่มีการคัดแยกขยะจึงเป็นภาระด้านค่าใช้จ่ายในการเก็บขนและการหาพื้นที่ฝังกลบขยะให้เพียงพอ เช่นเดียวกับผู้ประกอบการ ที่เห็นว่าการเกิดขยะอาหารคือการสูญเสียรายได้ ที่เกิดจากข้อบกพร่องในการเก็บรักษาอาหาร เศษอาหารเหลือจากการประกอบอาหาร อาหารที่จำหน่ายไม่หมด อาหารหมดสภาพ อาหารหมดอายุ ฯลฯ

THAI SCP NETWORK NEWSLETTER

Vol 4, Issue 3: May - June 2024

www.thaiscp.net

เป้าหมายการลดขยะอาหารของ ประเทศไทย

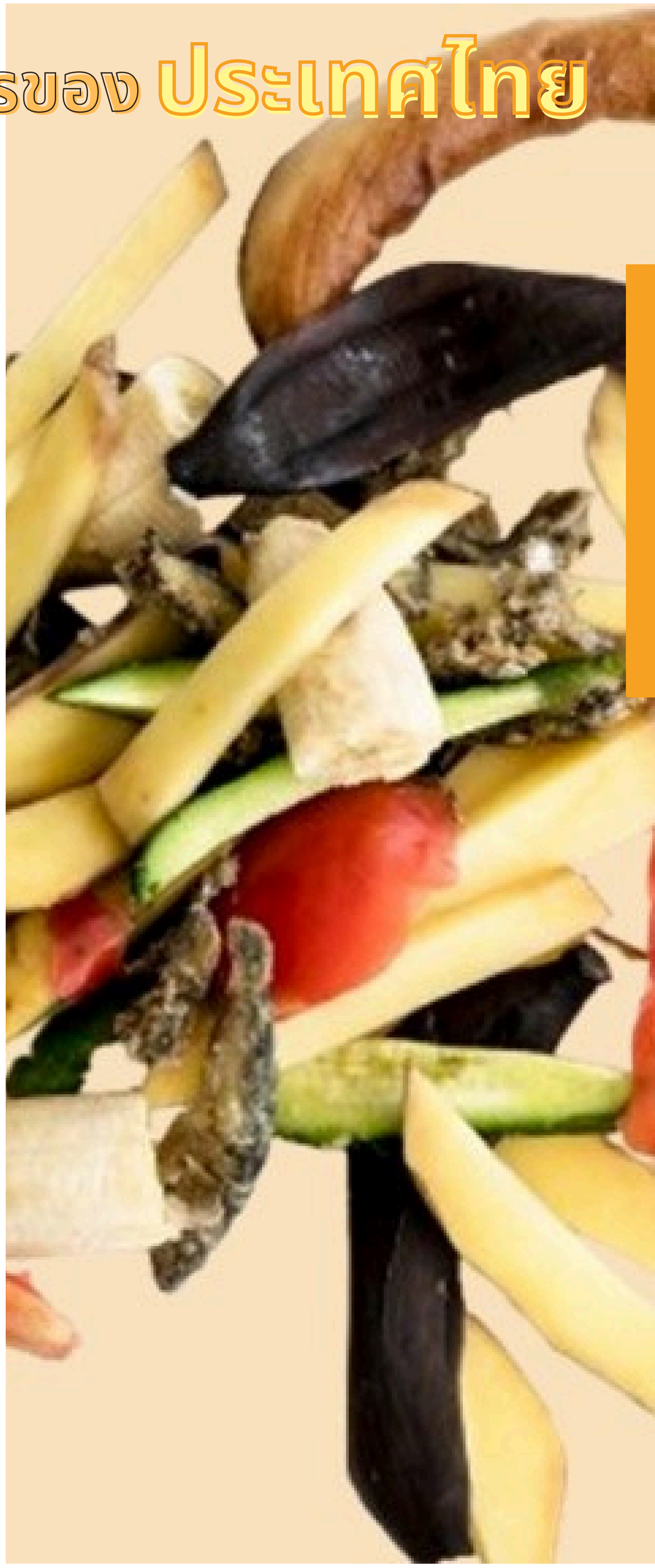

บางคนอาจจะทราบมาบ้างแล้วว่าประเทศไทยมี "แผนปฏิบัติการจัดการขยะอาหาร ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570" โดยมีเป้าหมายให้สัดส่วนขยะอาหารเทียบกับขยะมูลฝอยชุมชนลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ 28 ภายในปี พ.ศ. 2570 (กรมควบคุมมลพิษเคยทำการสำรวจ ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ปี พ.ศ. 2564 พบว่ามีสัดส่วนขยะอาหาร ร้อยละ 38) **กลุ่มเป้าหมายที่สำคัญในการจัดการขยะอาหาร** ได้แก่

(1) **ภาคผู้จำหน่ายอาหาร** ได้แก่ ห้างสรรพสินค้าซุปเปอร์มาร์เก็ต ตลาด ร้านสะดวกซื้อ ร้านขายของชำ

(2) **ภาคผู้ประกอบอาหาร** ได้แก่ โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านอาหารสตรีทฟู้ด โรงพยาบาล ศูนย์อาหารขององค์กรหรือสำนักงาน โรงอาหารภายในอาคาร ผู้ประกอบการจัดเลี้ยง ศาสนสถาน

(3) **ผู้บริโภค** ได้แก่ ครัวเรือน ซึ่งรวมถึง บ้าน คอนโดมิเนียม หอพัก อพาร์ทเม้นท์ อื่น ๆ เพื่อการอยู่อาศัย

แผนดังกล่าวให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมายและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมี**มาตรการ**ดังนี้

1) **การป้องกันและลดการเกิดขยะอาหาร** เน้นการวางแผนการจัดซื้อ การเก็บรักษา ทางเลือกในการประกอบอาหาร ถนอมอาหาร และให้บริการอาหารที่เหมาะสม

2) **การจัดการและการใช้ประโยชน์ขยะอาหาร** ส่งเสริมการคัดแยกและส่งเสริมธุรกิจการใช้ประโยชน์จากขยะอาหาร การใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม และพัฒนาระบบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) **การพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการอาหารส่วนเกินและขยะอาหาร** การสร้างความรู้ การเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดี การใช้มาตรการจูงใจ การพัฒนาระบบจัดการอาหารส่วนเกิน การพัฒนาระบบข้อมูลขยะอาหาร

ทั้งนี้ จะมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการป้องกันและลดขยะอาหาร การคัดแยกขยะอาหาร ณ แหล่งกำเนิด ซึ่งเป็นสิ่งพื้นฐานที่ต้องทำคู่ขนานไปพร้อม ๆ กันทุกมาตรการ

สถานการณ์ขยะอาหารที่ยังไม่ดีขึ้น กับความพยายามของประชาคมโลก

ทุกวันนี้โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ หรือ UNEP ระบุว่าหากทั่วโลกสามารถลดขยะอาหารลง 1 ใน 4 ของอาหารที่ผลิตขึ้นได้ ก็จะช่วยผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้กว่า 870 ล้านคน และหากสามารถลดได้ครึ่งหนึ่งตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ก็จะช่วยเหลือผู้คนได้มากขึ้น ขณะที่องค์การสหประชาชาติได้มีข้อมติในการประชุมเมื่อปี พ.ศ. 2562 กำหนดให้วันที่ 29 กันยายนของทุกปี เป็นวันสำคัญในการสร้างจิตสำนึกในการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหารโลก หรือ International Day of Awareness on Food Loss and Waste Reduction แต่การรณรงค์ก็ยังไม่กว้างขวางมากนัก อีกทั้งสถานการณ์ขยะอาหารในภาพรวมก็ยังไม่ดีขึ้น แม้ว่าการจัดการในร้านค้าปลีกต่าง ๆ มีความตื่นตัวมากขึ้น ซึ่งเห็นได้จากข้อมูลปริมาณอาหารเหลือจากการขายลดลง และมีการบริจาคอาหารส่วนเกินผ่านองค์กรสาธารณประโยชน์มากขึ้น

เมื่อดูจากรายงาน UNEP Food Waste Index Report 2024 ของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ ที่แสดงข้อมูลว่าในปี พ.ศ. 2565 มีอาหารถูกทิ้ง (Food waste) 1.05 พันล้านตัน หรือ 19% ของอาหารจากการค้าปลีก การบริการอาหาร และครัวเรือน และอีก 13% เป็นการสูญเสียอาหาร (Food loss) ในช่วงหลังการเก็บเกี่ยว เก็บรักษา ขนส่ง แปรรูป ก่อนถึงขั้นตอนการจำหน่าย เมื่อรวมกันแล้วก็ราว 1 ใน 3 ของอาหารที่ผลิตขึ้น เท่ากับสถานการณ์เมื่อปี พ.ศ. 2554 หลายประเทศและบางเมืองจึงเริ่มมีการปรึกษาหารือ และจัดเวที Food Waste Conference เป็นประจำทุกปี เพื่อระดมความร่วมมือในการแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจัง ทั้งมาตรการเชิงบังคับและจูงใจ พร้อม ๆ กับการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ตอบโจทย์แต่ละกลุ่มเป้าหมายมากขึ้นที่สำคัญ คือ การสื่อสารให้สังคมได้ตระหนักและเชื่อมโยง “การสูญเสียคุณค่าของอาหาร” และ“ผลกระทบจากขยะอาหาร” ไปพร้อม ๆ กัน

September, 29

INTERNATIONAL DAY OF AWARENESS ON FOOD LOSS AND WASTE REDUCTION

THAI SCP NETWORK NEWSLETTER
www.thaiscp.net
Vol 4, Issue 3: May - June 2024
SCP TALKS

โครงการ
"การประเมินปริมาณก๊าซเรือนกระจกของระบบเกษตรกรรมเชิงพื้นที่กรณีศึกษา อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่"

โดย ดร.นงนุช พูลสวัสดิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัย สถาบันเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (TIIS) เอ็มเทค สวทช.

ที่มาโครงการ

จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจในภาคเหนือของประเทศไทย โดยมีภาคเกษตรกรรม ป่าไม้ และท่องเที่ยวเป็นภาคส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดและในระดับประเทศ ปัจจุบันการทำเกษตรกรรมเชิงเดี่ยวหรือรูปแบบระบบทุนนิยมในการผลิตอาหารสำหรับประชากรยังผลให้เกิดความเสียหายของระบบนิเวศและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรในพื้นที่อย่างประจักษ์และกว้างขวาง เช่น การสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ การทำลายพื้นที่ต้นน้ำ การชะล้างพังทลายของดิน การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และมลพิษทางน้ำและอากาศ พื้นที่อำเภอแม่แจ่มเป็นหนึ่งตัวอย่างของผลกระทบจากการทำเกษตรกรรมเชิงเดี่ยว ความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ป่าไม้ที่เคยมีในอดีตได้เปลี่ยนเป็นพื้นที่โล่งแปลงเกษตร เช่น ข้าวโพดอาหารสัตว์ กะหล่ำ และฟักทอง เป็นต้น และในช่วงหลายปีที่ผ่านมาได้มีหน่วยงานภาครัฐ และองค์กรต่าง ๆ รวมถึงภาคประชาสังคมได้เข้าไปร่วมกันแก้ปัญหาในประเด็นที่หลากหลายแตกต่างกันในพื้นที่นำร่อง และได้เกิดเป็นผลสำเร็จได้ในระดับที่มีนัยสำคัญ โดยมีชาวบ้านหรือหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการนำร่องได้ปรับเปลี่ยนวิถีการทำเกษตรกรรม เชิงเดี่ยวปลูกพืชข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นการทำเกษตรกรรมแบบผสมผสานพร้อมกับการปลูกป่ากลับคืน พร้อมด้วยการสร้างตลาดสีเขียวในพื้นที่เพื่อรองรับสินค้าอาหารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการอนุรักษ์ โดยองค์การกองทุนสัตว์ป่าโลกสากล สำนักงานประเทศไทย (WWF - Thailand) ได้ดำเนินโครงการด้านการส่งเสริมสังคมคาร์บอนต่ำผ่านการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน (ระยะที่ 1) มุ่งหวังที่จะกระตุ้นและสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ ทดลอง เปลี่ยนแปลง ถอดบทเรียน และพัฒนาเป็นโมเดลการแก้ปัญหาการสูญเสียพื้นที่ป่าต้นน้ำ แก้ปัญหาคุณภาพชีวิตของชุมชน สร้างห่วงโซ่อุปทานอาหารที่ยั่งยืน และเชื่อมโยงเสนอเป็นแนวทางกำหนดนโยบาย มาตรการ หรือแผนปฏิบัติการของภาครัฐ หนึ่งในกิจกรรมของโครงการนี้ได้เลือกพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีอำเภอแม่แจ่ม เป็นหนึ่งในพื้นที่ดำเนินกิจกรรมร่วมกับสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ และองค์กรภาคีภาคประชาสังคมในพื้นที่ได้กำหนดกรอบความร่วมมือดำเนินงานวิจัยในพื้นที่ดังกล่าว

THAI SCP NETWORK NEWSLETTER
www.thaiscp.net
Vol 4, Issue 3: May - June 2024

รายละเอียดโครงการวิจัย(ต่อ)

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการเชิงพื้นที่เพื่อการประเมินปริมาณก๊าซเรือนกระจกของระบบเกษตรในพื้นที่ลาดชันกรณีศึกษา อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่นี้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวชี้วัดเชิงพื้นที่ที่เหมาะสมในการประเมินปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่เป็นประเด็นหนึ่งที่สำคัญสำหรับการประเมินความยั่งยืนในมิติสิ่งแวดล้อมของเกษตรกรรมเชิงพื้นที่ โดยมีการดำเนินการออกเป็น 2 ส่วนคือ 1) การประเมินปริมาณก๊าซเรือนกระจกในพื้นที่ที่มีการทำเกษตรเชิงเดี่ยว (ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์) ซึ่งการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ทำการเกษตรเชิงเดี่ยวจำนวน 40 รายจาก ต.บ้านทับ ครอบคลุมพื้นที่การเพาะปลูกพืชเชิงเดี่ยวจำนวน 750 ไร่ และ 2) การประเมินปริมาณก๊าซเรือนกระจกในพื้นที่ที่มีการทำเกษตรบูรณาการซึ่งสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ทำการเกษตรเชิงบูรณาการ (FLR349) จำนวน 38 รายจาก ต.บ้านทับ และ ต.ช่างเคิ่ง ครอบคลุมพื้นที่การเพาะปลูกพืชจำนวน 179.25 ไร่ โดยพบว่าพืชที่เกษตรกรปลูกนั้นมีความหลายหลากสามารถออกเป็น 5 ประเภท คือ (1) พืชอุ้มน้ำ (2) พืชผักและธัญพืช (3) ไม้ผล (4) พืชสมุนไพร และ (5) ป่าไม้ ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าปริมาณ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรงของการทำเกษตรกรรมเชิงเดี่ยว (ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์) มีค่าเท่ากับ 6,410.03 kg CO2eq/ha/yr และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรงของการทำเกษตรกรรมแบบบูรณาการมีค่าเท่ากับ -4,370.19 kgCO2eq/ha/yr ซึ่งหมายความว่าการปลูกพืชแบบบูรณาการ 1 เฮกตาร์ ในระยะเวลา 1 ปี สามารถดูดซับปริมาณก๊าซเรือนกระจกได้ 4,370.19 kg CO2 ซึ่งข้อมูลจากการวิจัยดังกล่าวนี้ถูกนำไปใช้เผยแพร่ลงในเอกสารของ WWF Thailand เรื่อง Journey of sustainable consumption and production – A localized approach: establishing low-carbon sustainable consumption and production in food system, Thailand แสดงดังรูปที่ 1 และเพื่อนำเสนอผลการศึกษาภายใต้โครงการการส่งเสริมสังคมคาร์บอนต่ำผ่านการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน (ระยะที่ 1) ที่ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ธรรมชาติ การก่อสร้าง และความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ ประเทศเยอรมัน แนวทางการประยุกต์ใช้ปริมาณก๊าซเรือนกระจกในเกษตรบูรณาการตามโมเดล FL349 ได้กำหนดจำนวนต้นไม้ สำหรับการปลูกในพื้นที่ 1 ไร่ ซึ่งได้กำหนดให้ปลูกกล้วย 64 ต้น เพื่อปรับสภาพดิน มะม่วง 16 ต้น ซึ่งมะม่วงจัดเป็นไม้ผล โกโก้ 30 ต้น ซึ่งโกโก้จัดเป็นไม้เศรษฐกิจ และสัก 40 ต้น ซึ่งสักจัดเป็นไม้ป่า นอกจากนี้ ยังกำหนดให้มีพืชสมุนไพรอีกด้วย ในงานวิจัยจึงกำหนดพืชสมุนไพรเป็นหอมแดง 200 ต้น โดยปลูกรอบพื้นที่ ห่างกันประมาณ 20 เซนติเมตร ในส่วนของการเลี้ยงสัตว์ ประกอบด้วยไก่ 5 ตัว ปลา 20 ตัว สุกร 1 ตัว และวัว 1 ตัว เมื่อคำนวณหาปริมาณก๊าซเรือนกระจกโดยอาศัยพืชและสัตว์ในโมเดล FLR 349 มีปริมาณก๊าซเรือนกระจก -315.73 kgCO2 eq. โดยมีรายละเอียดดังรูปที่ 2

รูปที่ 1 ผลการศึกษาค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้โครงการ "การประเมินปริมาณก๊าซเรือนกระจกของระบบเกษตรกรรมเชิงพื้นที่กรณีศึกษา อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่"[1]

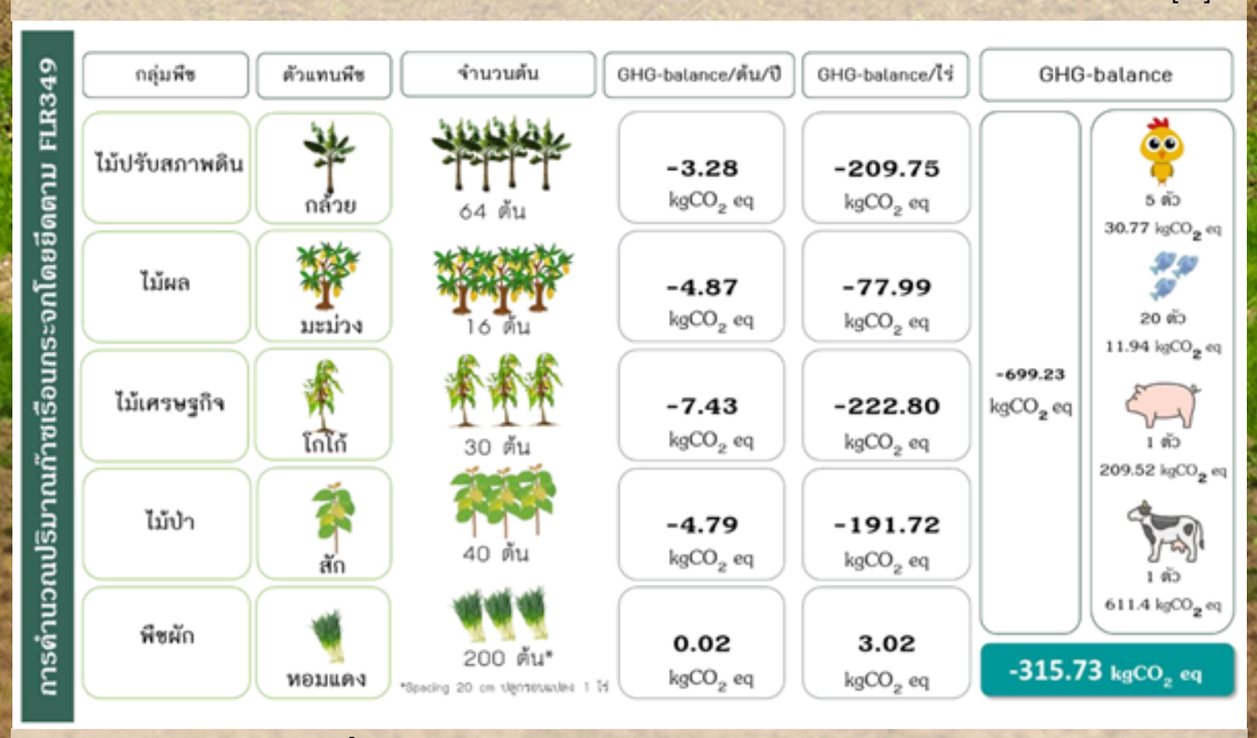

รูปที่ 2 ปริมาณก๊าซเรือนกระจกในโมเดล FLR 349

[1] เอกสารเผยแพร่ของ WWF Thailand
https://wwfasia.awsassets.panda.org/downloads/wwf_scp_report_final.pdf

THAI SCP NETWORK NEWSLETTER

Vol 4, Issue 3: May - June 2024

THAI SCP NETWORK
www.thaiscp.net

SCP ACTIVITIES

เมื่อวันศุกร์ที่ 24 พฤษภาคม 2567 ซีพี แอ็กซ์ตร้า และแม็คโคร ร่วมจัด**การอบรมเรื่อง "หลักปฏิบัติสำหรับคู่ค้าด้านความยั่งยืน ประจำปี 2567"** ณ ห้อง Convention Hall ชั้น 4 สำนักงานใหญ่ บริษัท ซีพี แอ็กซ์ตร้า จำกัด (มหาชน) โดยมี ดร.ไชยยศ บุญญากิจ รองประธานเครือข่ายฯ และ นายพรศิลป์ พัชรินทร์ตนะกุล รองประธานเครือข่ายฯ ร่วมเสวนา เรื่อง "บทบาทหน้าที่ของผู้ประกอบการในการเตรียมความพร้อมกับมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม"

เมื่อวันพุธที่ 12 มิถุนายน 2567 สมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย เข้าพบหารือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายธรรมนัส พรหมเผ่า) ใน**ประเด็นความร่วมมือในการไม่รับซื้อข้าวโพดที่มีการเผาแปลงปลูก รวมถึงการนำเข้าข้าวโพดจากประเทศเพื่อนบ้านเพื่อแก้ไขปัญหาฝุ่น PM2.5 และหมอกควันข้ามแดน** ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเนื่องจากผลผลิตขาดแคลน โดยการเร่งเพิ่มผลผลิตและปล่อยให้สามารถนำเข้าวัตถุดิบทดแทนได้อย่างเสรี

SCP EVENTS

ผู้บริหารสมาคมส่งเสริมการผลิตและการบริโภคยั่งยืน (ประเทศไทย)

ดร.วิจารย์	สิมาฉายา	นายกสมาคมฯ
รศ.ดร.ธำรงรัตน์	มุ่งเจริญ	ที่ปรึกษาสมาคมฯ
ดร.ไชยยศ	บุญญากิจ	อุปนายกคนที่ 1
นายพรศิลป์	พัชรินทร์ตนะกุล	อุปนายกคนที่ 2
ดร.พงษ์วิภา	หล่อสมบูรณ์	อุปนายกคนที่ 3
ดร.พีรพร	พละพลีวัลย์	กรรมการและเลขาธิการ

ทีมงานจดหมายข่าว

รศ.ดร.ธำรงรัตน์	มุ่งเจริญ	ที่ปรึกษา
ดร.พงษ์วิภา	หล่อสมบูรณ์	ที่ปรึกษา
รศ.ดร.เศรษฐ์	สัมภัตตะกุล	คณะทำงาน
น.ส.สุกัญญา	ใจชื่น	คณะทำงาน
ดร.พีรพร	พละพลีวัลย์	คณะทำงาน
น.ส.สัณหพร	ฝาชัยภูมิ	คณะทำงาน

ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม เว็บไซต์: www.thaiscp.net

ที่อยู่ติดต่อ: 16/151 เมืองทองธานี ถนนบอนด์สตรีท
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
ผู้ประสานงาน Thai SCP คุณสัณหพร ฝาชัยภูมิ
อีเมล: thaiscpnet@gmail.com

THAI SCP NETWORK

**Download ใบสมัครสมาชิก
สมาคมส่งเสริมการผลิต
และการบริโภคที่ยั่งยืน (ประเทศไทย)**